

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาสวัสดิการแรงงานระดับหน่วยผลิตในภาคอุตสาหกรรม จะทำการศึกษาสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดของบริษัทที่ได้รับการลงทุนจากต่างประเทศและบริษัทภายในประเทศ อีกทั้งยังศึกษาความพึงพอใจในสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายของบริษัทที่ได้รับการลงทุนจากต่างประเทศและบริษัทภายในประเทศ ของแรงงานระดับหน่วยผลิตในภาคอุตสาหกรรม และการศึกษาเปรียบเทียบสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดของบริษัทที่ได้รับการลงทุนจากต่างประเทศและบริษัทภายในประเทศ เพื่อวิเคราะห์การศึกษาดังกล่าว จึงมีกรอบแนวคิดดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้แบ่งออกเป็น 2กลุ่ม คือ กลุ่มของสถานประกอบการจำนวน 50 ราย โดยกำหนดโควต้าตามการลงทุน (Quota Sampling) คือ กลุ่มสถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายโดยตรงจากต่างประเทศและกลุ่มสถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ และกลุ่มของแรงงานระดับหน่วยผลิตของบริษัทในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ซึ่งจากข้อมูลรายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมของจังหวัดลำพูน ในปี 2555 พบว่า จำนวนแรงงานทั้งหมดของแรงงานระดับหน่วยผลิต มีจำนวนประมาณ 41,591 คน

การคำนวณหาตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการศึกษาคั้งนี้ หาได้จากสูตรของยามานะ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
N	คือ	ขนาดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 41,591 คน
e	คือ	ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05 ที่ระดับ
		ความเชื่อมั่น 95.00%

ดังนั้นจะคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของแรงงานระดับหน่วยผลิตในภาคอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ได้ดังนี้

$$n = \frac{45,191}{1 + 45,191(0.05)^2} = 369.2$$

จะได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 370 คน เนื่องจากจำนวนแรงงานไม่ได้จำแนกตามขนาดของโรงงานหรือกลุ่มการลงทุน ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควต้าตามการลงทุน (Quota Sampling) คือ กลุ่ม แรงงานระดับหน่วยผลิตที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความต้องการ กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง 50:50 จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน แบ่งเป็นแรงงานระดับหน่วยผลิตที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 200 ราย และแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศจำนวน 200 ราย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกสำหรับผู้ประกอบการ และส่วนที่สองสำหรับแรงงาน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ระดับความพึงพอใจและทัศนคติ และการหาค่าเฉลี่ยแบบสอบถามนั้นจะประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

สำหรับผู้ประกอบการ

1) ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานประกอบการ เช่น สัญชาติของผู้ประกอบการ, จำนวนแรงงาน

2) ทัศนคติแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่จัดสรรให้แก่แรงงาน ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

สวัสดิการที่มุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย

สำหรับแรงงาน

1) ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมของแรงงานกลุ่มตัวอย่าง

2) ทัศนคติแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่แรงงานได้รับ

3) ความพึงพอใจในสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่แรงงานที่ได้รับ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ สวัสดิการที่มุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบการและแรงงานแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดระดับความพึงพอใจต่อสวัสดิการแรงงานนอกเหนือกฎหมายของแรงงานระดับหน่วยผลิตในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา การให้น้ำหนักความพอใจแบบลิเคทสเกล และทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจของแรงงานที่ทำงานในบริษัทที่ได้รับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศและแรงงานที่ทำงานในบริษัทที่ได้รับการลงทุนจากภายในประเทศโดยใช้สถิติ t-Test โดยแบ่งระดับความพึงพอใจ ออกเป็น 10 ระดับ แล้วให้คะแนนระดับความพึงพอใจมากที่สุดเท่ากับ 10 คะแนน และระดับความพึงพอใจน้อยที่สุดเท่ากับ 0 คะแนน ตามลำดับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาสวัสดิการแรงงานระดับหน่วยผลิตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน จะแบ่งการวิเคราะห์ตามรายละเอียดดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสวัสดิการนอกเหนือกฎหมายของแรงงาน โดยจำแนกตามขนาดกิจการ จำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรม จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา และสถิติ Chi-square test

2) การวิเคราะห์ข้อมูลและวัดระดับความพึงพอใจต่อสวัสดิการแรงงานนอกเหนือกฎหมายของแรงงานระดับหน่วยผลิตในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา การให้น้ำหนักความพอใจแบบลิเคิร์ตสเกล โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม เกี่ยวกับความพอใจทางด้านสวัสดิการ ตามแนวคิดของ Linkert scale จากนั้นนำคะแนนความพึงพอใจที่ได้รับมา

ค่าเฉลี่ย แล้วทำการแปลผลความพึงพอใจ ดังนี้คือ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	8.01-10.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	6.01-8.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	4.01-6.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	2.01-4.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	0.00-2.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังทำการทดสอบความแตกต่างของระดับความพึงพอใจต่อค่าจ้างและสวัสดิการของแรงงานระดับหน่วยผลิตที่ทำงานในบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและแรงงานที่ทำงานในบริษัทที่ได้รับการลงทุนจากภายในประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved